

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. De Sacrilegio, & quale sit peccatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Q U Æ S T I O II.

De Sacrilegio, & quale sit peccatum;

9. **S**acrilegium, quod à *sacris legendis*, id est, suffurandis sic dicitur, proprie accipitur pro violatione, seu indigna tractatione rei sacræ; sive pro injuria ac irreverentia illa, quæ inferitur Deo per indignam tractationem rerum sacrarum. Et de hac loquendo, sit

10. **CONCL. I.** Sacrilegiorum universim tres sunt species: aut enim Sacrilegium fit contra Personam sacram, aut contra Locum sacrum, aut contra Rem sacram. Ita Doctores communiter; & ratio est: quia generatim etiam tria sunt genera rerum sacrarum, videlicet personæ, loca, & res aliæ ad Divinum cultum ordinatæ.

11. Porro ad primam Sacrilegij speciem, qua violatur Persona sacra, pertinet percussio Clerici; fornicatio Ordinis sacri initiati, sive Religiosi, aut Religiosæ, & cujuslibet votum Castitatis habentis. Huc addunt Doctores pertractionem personarum Ecclesiasticarum ad Tribunal sæculare, earundem incarcerationem, & hujusmodi, utpotè quibus indignè tractantur personæ Deo sacratæ.

12. Ad secundam speciem Sacrilegij pertinent omnia, quæ fiunt contra sanctitatem Loci sacri: ut sunt destructio malitiosa Loci sacri, everasio Altarium, injuriosa effusio sanguinis, vel seminis humani in Loco sacro; item, si confugientes ad Locum sacrum, tanquam ad Asylum, per vim inde extrahantur, & hujusmodi.

13. Ad tertiam Sacrilegij speciem pertinent ea peccata, quibus aliæ Res sacræ temerantur, seu injuriosè tractantur. Dicuntur autem Res sacræ imprimis Sacramenta; deinde Vasa sacra, Vestesque benedictæ, Reliquiæ Sanctorum, Dei ac Sanctorum Imagines; & denique ea omnia, quæ adhibitis certis precibus, ac Ritibus Ecclesiasticis sunt consecrata, & pertinent ad cultum Divinum, atque ministerium Ecclesiasticum. Insuper ad hanc tertiam Sacrilegij speciem spectat abusus Sententiarum Sacrarum Scripturæ ad superstitiones, ad stabiliendas hæreses, ad amatoria, fabulosa, vana, scurrilia, adulationes, detractiones, libellos famo-

Sacrilegij quid?

Ejus tres sunt species.

I. Qua violatur Persona sacra.

II. Qua lesus sacer.

Et III. Quibus aliæ Res sacræ violantur.

Huc spectat abusus Sententiarum S. Scripturæ.

famosos, & hujusmodi : quam quidem temeritatem graviter inhibuit Concilium Trid. *Sess. 4. in Decreto de Editione, & usu sacrarum Librorum*; atque omnes hujus generis homines, seu violatores, ac temeratores Verbi Dei, juris & arbitrij poenis, per Episcopos coërceri præcepit.

Sacrilegium 14. CONCL. II. Sacrilegium ex genere suo est peccatum mortale. Ita communis : nam opponitur excellentissimæ inter Morales virtuti Religionis. Sic quippe certum est, esse peccatum mortale, quando Sacrilegium fit in contemptum Rei sacræ ; prout solent facere Hæretici, cum Vasa sacra, Imagines Dei ac Sanctorum, & hujusmodi profanant, & vastant. Similiter constat, committi peccatum mortale Sacrilegij, quando fit aliquid voluntariè ac deliberatè in materia gravi, quod habet peculiarem repugnantiam cum sanctitate Rei sacræ : ut est percussio Clerici, item peccatum carnis cum persona Deo sacrata, vel ab eadem persona sacra commissum, &c. Quia talia notabiliter contraveniunt sanctitati Rei sacræ, eique gravem inferunt irreverentiam.

Clerici, & Religiosi, à quibus abstinere teneantur ratione Voti Castitatis? 15. Ubi sciendum, quòd Religiosi Professi, aut Clerici in sacris constituti, ratione Voti Castitatis teneantur abstinere ab omni deliberata venerea delectatione; actùque tum interno, tum externo, qui est contra Castitatem : uti sunt non solum fornicatio, aut alius actus venereus, sed etiam turpes cogitationes, delectationes morosæ, aspectus impudici, vel tactus obscæni &c. Unde quidquid in secularibus extra conjugium est aliquo modo peccatum contra Castitatem, id in Religiosis, & Clericis memoratis etiam est Sacrilegium ratione Voti, adeoque habet duplicem malitiam : ita tamen, ut malitia Sacrilegij sit mortalis in ijs actibus, in quibus malitia libidinis est mortalis ; venialis verò, in quibus illa est venialis, prout non rarò contingit ratione imperfecti voluntarij. *Lessius lib. 2. cap. 41. num. 78. Sylvester, Layman, & alij.*

Sacrilegium per accidens fit quandoque peccatum veniale. 16. CONCL. III. Nihilominus per accidens quandoque Sacrilegium potest fieri peccatum veniale. Ita communis. Sic imprimis accidit, quando irreverentia Rei sacræ illata, est duntaxat levis : prout fieri potest in aliquali inhonoratione, aut dilaceratione Imaginum secluso contemptu, in levi abusu sacrarum Vestium ad profanos usus, in allegatione cujusdam Sacræ Sententiæ ad jocum ; & idem dicendum de alijs hujusmodi levioribus irreverentijs erga Res sacras, quæ non excedunt peccatum veniale. *seclu-*

secluso contemptu, propter parvitatem materiæ, seu irreverentia committitur. Similiter erit peccatum veniale tantum, & quandoque nullum, si irreverentia aliqua fiat Rei sacræ ex inadvertentia, in deliberatione, aut ignorantia non crassa, vel invincibili: hæc enim à peccato mortali excusat in omni materia.

17. Tandem notandum cum Herincx *disp. 8. de Relig. quest. 2. num. 12.* & alijs, non omne peccatum à Persona sacra, vel in Personam sacram commissum, esse Sacrilegium propriè & formaliter; sed illud tantum, quod directè committitur contra sanctitatem Personæ. Hinc inebriatio, superbia, mendacium, ac hujusmodi, si committantur à Persona sacra, non sunt Sacrilegia. Similiter neque ira erga Personam sacram habita, citra corporalis injuriæ illationem, est Sacrilegium: cum talia directè non repugnent ejus sanctitati, benè tamen percussio corporalis ipsius.

Non omne peccatum à Persona sacra commissum, est Sacrilegium.

QUÆSTIO III,

De Simonia.

18. Simonia à Simone Mago nomen, atque in Lege Evangelica originem traxit, non obstante, quòd jam in Lege veteri à Balaam *Num. cap. 22.* & à Giezi *lib. 4. Regum, cap. 5.* & à nonnullis alijs, hoc peccatum legatur commissum. Dicitur nihilominus Simonia à Simone Mago, qui cum vidisset, quòd per manuum impositionem ab Apoitolis daretur Spiritus sanctus (ut legitur in Actibus Apostolorum *cap. 8.*) obtulit eis pecuniam, dicens: *Date & mihi hanc potestatem, ut cuicumque imposero manus, accipiat Spiritum sanctum.* Cui S. Petrus Apostolus respondit: *Pecunia tua tecum sit in perditionem, quoniam donum Dei existimasti pecuniâ possideri.*

Simonia, unde sic dicta?

19. Est igitur Simonia species Sacrilegij: cum vendere Rem sacram, seu spiritualem pretio temporali, sit contra reverentiam Deo in Rebus sacris debitam; simulque violet ipsius Rei sacræ sanctitatem, quæ cum gratiosè nobis à Deo concedatur in nostram proximorumque salutem, atque insuper tantæ si dignitatis, ut sit pretio inestimabilis, ac proinde dignis debeat dari gratis, juxta illud Salvatoris, *Marth. 10. Gratis accepistis, gratis date:* nihilominus æstimato pretio venditur, aut

Ea est species Sacrilegij.